

СЕЛО НА НАШІЙ УКРАЇНІ

ЖОВТНЕВА СІЛЬСЬКА РАДА

ЖОВТНЕВЕ

На знімку: за мальовничим ставом – село Жовтнєве (колишня назва Пляшева, Пляшова).

Нині в цьому селі з його найбільшим хутором Грядки 223 двори, 770 жителів. До Радивилова – 25 кілометрів, Кременця – 10, до найближчої залізничної станції Рудня-Почаївська – 5 км.

Свято-Михайлівська церква в Жовтневому – одна з пам'яток дерев'яного зодчества дев'ятнадцятого століття, яких небагато в районі. За переказами, споруджувалася з фінансовою допомогою самого царя. Збережена від насильницького руйнування в роки комуністичної влади.

У Петра Мойсейовича МАЦЮКА стаж роботи мханізатором 34 роки, у Сергія Степановича ВИЖИЦЬКОГО – 15, а Євген Миколайович МЕЛЬНИЧУК трудиться шофером і трактористом уже 30 років (на фото вони справа наліво). На таких працьовитих людей і покладаються у місцевому сільгоспі підприємстві. А сфотографовано їх під час роботи у віддаленому урочищі Трачуки, при самій межі Рівненської та Тернопільської областей.

У сільському відділенні зв'язку, яким завдає Раїса Олександровна ГАЛЯС, у ці дні організовують передплату на газети й журнали на друге півріччя. Селяни ніколи не вважали за можливе позбавляти себе цього важливого джерела інформації. Як завжди, особливий інтерес у них діє районної газети "Пропор перемоги", адже в ній регулярно можна знайти матеріали й про Жовтнєве.

На знімку: свіжу пошту з райвузла поштового зв'язку привіз водій більш як із 20-літнім стажем Андрій Васильович БАТИСВСЬКИЙ.

комуністичної влади.

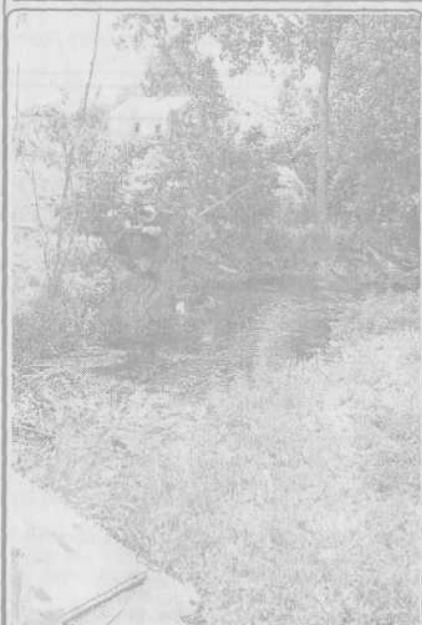
Поблизу кладовища в Жовтневому не так давно з'явилася важлива прикмета цивілізації – вежка ретрансляційної станції однієї з кампаній мобільного зв'язку, а значить і вся тутешня округа стала ближкою для телефонізованого світу.

Лілія Василівна ІВАЧУК після закінчення Дубенського медичного училища вже чотири роки працює в фельдшерсько-акушерському пункті свого рідного села. Молодого фельдшера поважають за активну життєву позицію, – навесні вона обрана депутатом районної ради, до речі, єдина з жителів сільради. Прагне бути причетною до вирішення важливих проблем району, зокрема, й проблеми газифікації тутешніх населених пунктів (Жовтневої та Пустоминівської сільрад). А ще Лілія Василівна заочно навчається на другому курсі Національного авіаційного університету в Києві.

Сезонний дитсадок у Жовтневому відідіують двадцятьо дітей, віком мало не від одного року. Уже понад двадцять років виховує таких малюків Ольга Ромуальдівна ПАЧКОВСЬКА (на фото), яка більше десятка літ завідує цим сільським дитсадком.

Працює він від травня до листопада. Цього року тут придбали холодильник, газову плиту, деякі іграшки. Діти почивають себе серед працівників закладу досить затишно. Організовуються різноманітні ігри та вправи, що розвивають дитячу уяву. Батьки малят можуть трудитися вдома і в полі спокійно – їхні діти доглянуті як слід.

Біля Жовтневого бере початок річка Пляшівка, на берегах якої біля її впадання в Стир відбулася Берестецька битва 1651 року.

На території сільської загальноосвітньої школи: вгорі – на консультацію прийшли одинадцятикласники, вони готуються до чергового екзамена; внизу – вчитель фізичного виховання Іван Олександрович СУХОДОЛЬСКИЙ тренує команду юних козачат, яка візьме участь у традиційному районному зборі з нагоди 355-річниці Берестецької битви.

Катерина Василівна МИРОНОВА закінчила Дубенське училище культури та Рівненський інститут культури і вже чимало років працює бібліотекарем. У сільській бібліотеці – близько п'ятисот читачів, здебільшого це – школярі, студенти, і кожному з них слід допомогти у виборі необхідних книг.

Матеріали підготував
Володимир ЯШУК.

